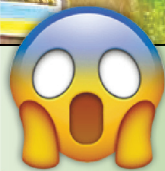

Фото із сайту при.gov.ua.

Перші хвилини, коли знайшли Віолетточку...

«Це чудо, що дикі тварини її не зачепили»

Дворічна дівчинка чотири доби провела сама в лісі – і вижила!

майже втратили (мама дівчинки припускала, що доньку викрали), дівчинку вдалося знайти в гущавині лісу за 10 кілометрів від власного дому. Вона була подряпаною і зневодненою, але живою. Поліція називає це «неймовірним чудом».

Пошуки дворічної Віолетти Мужечук (на фото) із села Скрипаї на Харківщині тривали чотири доби. Коли надію

Подробиці цього випадку – на с. 12

НЕЙМОВІРНО!

Фото Євгена Ювіцького.

«А пугіна – підірвала б!»

Бабуся подалася в сапери заради корови

67-річна жінка допомагає розмінувати територію навколо своєї хати і розбомбленого села

Історія відважної українки – на с. 2

НА ЧАСІ

Як ефективно захиститись від кровопивць комарів?

Корисні поради – на с. 9

Як тепер зміниться церковний календар с. 8

Все буде Україна!

Цікава

ГАЗЕТА на вихідні

31 травня 2023 року №22 (285) Ціна 7 грн

НЕСКОРЕНІ

Мати пішла на війну, щоб помститися за 19-річного сина-Героя

Фото із сайту km.suspilne.media.

Тетяна Павлюк із Хмельниччини одягла військову форму і взяла до рук автомат

«Чоловік знав, що мене ніхто не зупинить, і сини мене не зупиняли!».

Розповідь про незламну жінку – на с. 6

ОТ СВОЛОТА!

Духівник путіна: «Йому нема з ким поговорити...»

Крокодилячі сльози – на с. 8

ХТО Б СУМНІВАВСЯ...

Герой України Яна Клочкова втекла в окупований Крим

Фото із сайту today.ua.

Чому зірка спорту так вчинила – читайте на с. 2

● ПУЛЬС ТИЖНЯ

Налив дідусь москалякам горіляки – і ті поїхали на «концерт Кобзона»

На окупованій Луганщині 12 російських загарбників потрапили до лікарні у Сватовому після отруєння самогоном. П'ятеро з них померли

Василина СМЕТАНА

Як пише телеграм-канал «Досьє Шпигуна», окупанти придбали дві пляшки самогону у «місцевого діда». Після розпивання алкоголю загарбники відчули різку слабкість та потемніння в очах. Наступного дня п'ятеро російських військових померли.

Інші окупанти хотіли знайти «діда», щоб помститися. Проте за місцем проживання, яке вказали отруєні окупанти, нікого не було.

«Командирам частин доручено провести інструктаж серед особового складу щодо недопущення випадків купівлі продуктів харчування та алкоголю у місцевого населення», – цитує телеграм-канал розпорядження рашистів після цього випадку.

Дитину засудили до довічного ув'язнення через Біблію

Такий вирок у Північній Кореї, яка є найближчим другом росії, отримав 2-річний хлопчик та його батьки через те, що у їхньому будинку знайшли Святе Письмо

Микола ДЕНИСЮК

Офіційно Північна Корея гарантує своїм громадянам свободу віросповідання в конституції – і як доказ цього тамтешня влада наводить церкви, побудовані у Пхеньяні. Але насправді ці храми слугують лише «експонатами для іноземців». Адже «богом» там може бути лише правитель Кім Чен Ін. Причому, якщо, приміром, для послідовників шаманізму у Північній Кореї покарання варіюється від 6 місяців до 3 років у таборі примусової праці, то християн можуть просто розстріляти або довічно ув'язнити.

Не лише людину, яку запідозрили у вірі, а й три покоління найближчих родичів!

● ПРЯМА МОВА

Сергій ФУРСА, блогер, теле- і радіо-ведучий, про перехід ПЦУ на новий календар:

Церква – це російська зброя. російська культура і мова – це також російська зброя. Бо змушує споживати російську інформацію. З російського інформаційного поля. З російськими наративами. І росіяни це знають. І знають, що навіть така формальна річ, як перехід на нормальний календар, ще більше віддаляє українців від російського світу. І наближає до цивілізації. І від цього у них «палає».

● ХТО Б СУМНІВАВСЯ...

Герой України Яна Клочкова втекла в окупований Крим

Колишня легендарна плавчиня, яка є чотириразовою олімпійською чемпіонкою, не з'являється у медійному просторі після початку повномасштабної фази російсько-української війни

Василь КІТ

Як повідомив шоумен Слава Дьомін на каналі «Слава ПРО», 40-літня Клочкова разом із батьками та сином живе у тимчасово окупованому росією Криму. Свій профіль в Instagram Клочкова закрила і після 24 лютого 2022 року нічого на тему війни не коментує, вдаючи, ніби нічого зовсім і не відбувається. Проте спортсменка й досі веде сто-

Фото із сайту today.ua

Недарма про Яну часто казали: «Бог дав силу, а розуму – ні».

рінку у популярній російській соціальній мережі «ВКонтакте», яка перебуває під

заборонаю в Україні. Тому Слава Дьомін, публікуючи цю інформацію, назвав Яну «чмоною тижня», зазначивши: «Таке враження, що вона живе в якійсь іншій реальності...».

Утім, у цьому нема нічого дивного. Як відомо, у 2006-му Клочкова була наближена до колишнього президента України віктора януковича, який утік після початку Революції гідності. Також її було обрано депутатом Харківської міської ради від забороненої нині в Україні «Партії регіонів».

Щодо родичів Клочкової, то її мати, Олена Синявська, ще у 2021 році на власній сторінці у Facebook продовжувала постити заборонені в Україні так звані «георгіївські стрічки». А ось рідна сестра Яни, Анна, живе у США, де вийшла заміж та займається нерухомістю.

У 2004-му Яна Клочкова була відзначена званням «Герой України» – найвищою державною нагородою країни.

Спортсменка й досі веде сторінку у популярній російській соціальній мережі, яка перебуває під заборонаю в Україні.

● НЕЙМОВІРНО!

Фото Єнджея НОВИЦЬКОГО.

Бабця Ганя не приховує, що їй страшно ходити з металошукачем, але доводиться жити в нових умовах.

Бабуся подалася в сапери заради корови

67-річна жінка допомагає розмінувати територію навколо своєї хати і розбомбленого села

Антон КАРАСЬ

Про українську міношукачку Ганну Пліхчинську з Миколаївської області говорить увесь світ. Жінка одна з небагатьох повернулася до розбитого села Степова Долина і щоденно виходить у поле з новеньким приладом для пошуку небезпечних уламків від російських снарядів.

Відомою на весь світ пані Ганну зробив польський фотограф Єнджей Новицький. Заради корови Лани бабуся щодня ризикує життям, бо худобі ж

міношукач не даси. Про уламки, які доводиться знаходити, жінка розповідає так: «Я беру, ставлю палку, бо так сказав мені поліцейський. Намічаю, де воно, а тоді його кличу, він приходить і забирає. А такі маленькі, то я сама збираю».

Бойові дії бабуся зі своєю коровою Ланою перечекали на Черкащині, а тоді повернулася до Степової Долини – села на межі Миколаївської та Херсонської областей, яке росіяни безперервно обстрілювали впродовж дев'яти місяців. Тут нема жодного вцілілого будинку, поряд – розбита техніка. Людей у Степовій Долині майже не залишилося, але в жінки тут і птиця, і свіжа зелень на городі. Тож пані Ганна, попри небезпеку, обрала життя у власній хаті, а не в чужій.

● СМЕРТЬ МОСКАЛЯМ!

ЗСУ підбили ще один важливий для росіян корабель

Внаслідок атаки дронів «унікальне» розвідувальне судно рашистів «Іван Хурс» зазнало серйозних пошкоджень

Микола ДЕНИСЮК

Наші воїни атакували цей корабель у Чорному морі 24 травня. Українські ЗМІ оприлюднили відео, як наш міні-катер-камікадзе влучив в «Івана Хурса». російські пропагандисти повідомили, що на ремонт кора-

бля може знадобитися пів року.

Цікаво, що українці влучили по рашистському кораблю, який знаходився за 140 км північно-східніше від турецької протоки Босфор та приблизно за 460 км від Одеси. «Іван Хурс» є найсучаснішим на сьогодні розвідувальним кораблем у складі російського флоту. Він виконує завдання щодо забезпечення зв'язку, управління флотом, ведення радіорозвідки та радіоелектронної боротьби, а також здатний відстежувати роботу американської системи ПРО.

● ТЕМА №1

«Молитва українського націоналіста» надихнула Валерія Залужного

Головнокомандувач ЗСУ оприлюднив відео з нашими військовими, які просять «благословити рішучий наступ»

Василь КІТ

«Час повертати своє. Це Молитва за визволення України. З такими словами та думками

наші героїчні воїни йдуть у наступ, щоб звільнити Україну від російських окупантів і підняти Прапор Перемоги», – повідомив у соцмережі Головнокомандувач ЗСУ.

Валерій Залужний розповів, що на створення відеоролика авторів надихнула «Молитва українського націоналіста», написана Осипом Мащаком у 1920-х роках, але тут текст інший.

● НА ЛІНІЇ ВОГНЮ

Головний розвідник України ледь не загинув під час операції

«Виходив через лінію фронту своїм ходом, на адреналіні, десь 5 кілометрів, а потім упав знесилений»

Максим БУТЧЕНКО, nv.ua

У 2016 році Кирило Буданов та його команда провели важливу операцію на півночі Криму, після чого він часто працював на Донбасі, де тричі отримав поранення.

Керівник української розвідки Кирило Буданов часто брав участь в операціях на лінії зіткнення і тричі був поранений.

За його словами, перше та третє поранення були легкими, а от друге – небезпечним. Під час виконання завдання на Донбасі уламок протипіхотної міни влучив йому під серце. «Його не можна вийняти з тіла, небезпечно. У мене була пробита спина, шия. Виходив через лінію фронту своїм ходом, на адреналіні, десь 5 кілометрів, а потім упав знесилений. Поранення важке, але у принципі жити можна», – розповів

Фото із сайту pravda.com.ua.

Молодий генерал: 37-літній Кирило Буданов починав у ГУР звичайним оперативником, пройшов через спецоперації у Криму та на Донбасі, а очолив військову розвідку в серпні 2020 року.

Кирило Буданов в інтерв'ю NV.

Під час третього поранення куля вибила йому ліктьовий суглоб. Після цього кінцівка погано згинається. Під час яких операцій і де саме це сталося – головний розвідник не розкрив.

Буданов продовжує брати активну

участь в операціях, навіть після поранень. Нещодавно він був присутній під час звільнення селища Руська Лозова у Харківській області. Таким чином, глава ГУР, який є важливою ціллю для противника, перебував усього за кількост метрів від ворожих позицій.

● У ВСІХ НА ВУСТАХ

П'яний суддя вбив нацгвардійця, в якого залишилося троє дітей

Батько і брат загиблого зараз захищають Україну на фронті

Василь КІТ

Країна шокована смертельною ДТП, яка сталася на блокпосту на в'їзді у столицю з боку Житомирської траси. Близько опівночі 26 травня голова Макарівського районного суду Київської області Олексій Тандир, будучи за кермом свого автомобіля, скоїв наїзд на 23-річного військовослужбовця Національної гвардії України Вадима Бондаренка (**обоє на світлинах**). Причому від проведення огляду на стан сп'яніння у закладі охорони здоров'я суддя відмовився, однак згодом за рішенням суду це зробили примусово. За словами свідків, Тандир в ту ніч був п'яний, у салоні його авто знайшли пляшку віскі.

Вадим Бондаренко був строковиком Нацгвардії, до початку повномасштабного вторгнення росії проходив строкову службу в Черкасах. Потім його перевели в Київ. Із початком активних бойових дій він хотів потрапити на передову, але підрозділ Вадима виконував важливі завдання у столи-

Фотоколаж із сайту radiotrek.rv.ua.

Ціна суддівської всюдозволеності – життя 23-річного нацгвардійця Вадима Бондаренка.

ці, розповів міністр внутрішніх справ України Ігор Клименко. За його словами, у загиблого залишилися дружина і троє дітей. Його батько і брат зараз захищають Україну на найгарячіших напрямках. «Трагедію розслідує Державне бюро розслідувань. Винна особа неодмінно має отримати справедливе

покарання», – зазначив міністр.

...28 травня у Тальному Черкаської області попрощатись із Вадимом Бондаренком прийшло все місто. Люди сподіваються, що винуватець трагедії буде покараний. Якщо вину судді доведуть, то він може сісти за ґрати на термін до 10 років.

● Я ТАК ДУМАЮ!

Ціна нашої свободи

Не дивуйтесь, коли у нас увірветься терпець – і суд над тилловими наволоками, які далять на дорогах молодих нацгвардійців, беруть хабарі за винесення «правильних» судових рішень чи схематозничають по відомствах та міністерствах, буде короткий і суворий

Геннадій ДРУЗЕНКО, правник, волонтер, ветеран АТО, співзасновник Першого добровольчого мобільного шпиталю імені Миколи Пирогова

Ми надто дорого платимо, аби Україна була радикально не схожа на росію не тільки кольором прапора, а й, власне, правилами, традиціями та звичаями, що панують у нашій країні.

Невже ви думаєте, що ті, хто не злякався російських ракет, снарядів, бомб, мін і куль; хто зник дивитися в очі смерті та ховати побратимів, – злякається української в'язниці, коли несправедливість буде такою очевидною, а зло зухвало безкарним?

Наївні... Все, що нас зупиняє, – це ординська навала, яку треба здолати за будь-яку ціну, та розуміння, що кульгава на обидві ноги державність радикально краща за відсутність власної держави, яку традиційно руйнував розбрат українців.

Але наше терпіння не безмежне, а війна не безкінечна. Пам'ятайте про це...

VOLYN.COM.UA

● У ВСІХ НА ВУСТАХ

П'яний суддя вбив нацгвардійця, в якого залишилося троє дітей

Батько і брат загиблого зараз захищають Україну на фронті

Василь КІТ

Країна шокована смертельною ДТП, яка сталася на блокпосту на в'їзді у столицю з боку Житомирської траси. Близько опівночі 26 травня голова Макарівського районного суду Київської області Олексій Тандир, будучи за кермом свого автомобіля, скоїв наїзд на 23-річного військовослужбовця Національної гвардії України Вадима Бондаренка (**обоє на світлинах**). Причому від проведення огляду на стан сп'яніння у закладі охорони здоров'я суддя відмовився, однак згодом за рішенням суду це зробили примусово. За словами свідків, Тандир в ту ніч був п'яний, у салоні його авто знайшли пляшку віскі.

Вадим Бондаренко був строковиком Нацгвардії, до початку повномасштабного вторгнення росії проходив строкову службу в Черкасах. Потім його перевели в Київ. Із початком активних бойових дій він хотів потрапити на передову, але підрозділ Вадима виконував важливі завдання у столи-

Фотоколаж із сайту radiotrek.rv.ua.

Ціна суддівської всюдозволеності – життя 23-річного нацгвардійця Вадима Бондаренка.

ці, розповів міністр внутрішніх справ України Ігор Клименко. За його словами, у загиблого залишилися дружина і троє дітей. Його батько і брат зараз захищають Україну на найгарячіших напрямках. «Трагедію розслідує Державне бюро розслідувань. Винна особа неодмінно має отримати справедливе

покарання», – зазначив міністр.

...28 травня у Тальному Черкаської області попрощатись із Вадимом Бондаренком прийшло все місто. Люди сподіваються, що винуватець трагедії буде покараний. Якщо вину судді доведуть, то він може сісти за ґрати на термін до 10 років.

● ПОЛІТИЧНЕ ІМ'Я

Фотоколаж із сайту 24tv.com.

Це перші вибори, де перемога Ердогана не була такою легкою.

Ердоган відкрито роздавав гроші на виборчій дільниці...

...але знову виграв вибори президента Туреччини

Леонід ОЛІЙНИК

Реджеп Таїп Ердоган офіційно переміг на президентських виборах у Туреччині. Підрахунки голосів показали, що 52,1% виборців підтримали Ердогана, а за опозиціонера Киличдароглу віддали голоси 47,9% турків. Явка виборців становила 85,6%.

69-річний Ердоган править країною протягом двох десятиліть. У 2003–2014 роках він був прем'єр-міністром (до того у 1994–1998 роках обіймав посаду мера

Стамбула), після чого став першим президентом, обраним народом, а не парламентом. І тепер знову займатиме свій пост наступні 5 років.

До речі, у день голосування ЗМІ повідомляли, як Реджеп Таїп Ердоган роздавав гроші на дільниці, де він голосував у другому турі президентських виборів. На відео, поширеному у мережі, видно, як Ердоган роздавав банкноти номіналом 200 лір (майже \$10), потискаючи руки своїм прихильникам.

Що ж, українські політики мають з кого брати приклад. От побачите, ким будуть виправдовувати на наступних виборах підкуп виборця!

● Я ТАК ДУМАЮ!

Тому й російські попи досі в лаврі

Програються війни через бездарні політичні рішення

Микола КНЯЖИЦЬКИЙ, народний депутат України від фракції «Європейська Солідарність»

Побачив, як захисники російської церкви побили перед Києво-Печерською лаврою молодого українського патріота. Так, російські попи досі у лаврі.

А чому? Тому що перш ніж починати боротьбу з потужним інструментом впливу аге-сорера, необхідно продумати стратегію перемоги, об'єднати всіх патріотів, навіть якщо вони є політичними опонентами, прийняти фахові, а не популістські закони і тоді очистити Україну від агресивної секти.

Але влада відкинула наш закон 8221 про зміцнення національної безпеки і заборону діяльності рпц, імітувала діяльність, готуючи свій беззубий закон, який навіть упц мп підтримала, але і його не прийняли.

У результаті тепер половина України разом з ПЦУ, УГКЦ і демократичним світом святкуватиме Різдво 25 грудня, а інша значна частина разом з рпц і «руським міром» – 7 січня.

Війни безумовно виграються на полі бою талановитими воєначальниками.

Але програтимуться війни через бездарні політичні рішення.

● У НОМЕР!

Окупанти привласнили квартиру Зеленської в Криму

Ймовірно, йдеться про житло, розташоване в елітному житловому комплексі «Імператор»

Василина СМЕТАНА

Російські загарбники заявили, що нібито націоналізували квартиру Президента України Володимира Зеленського у тимчасово окупованому Криму. Про це повідомив очільник окупаційної адміністрації Сергій Аксьонов. «Сьогодні у нас на сесію йде чергова серія майна: банківські структури, квартира «наркомана» Зеленського та інше майно», – заявив він. Йдеться про помешкання, розташоване в елітному житловому комплексі «Імператор» за однією адресою з пам'яткою національного значення України – Лівадійським палацом. Офіційно пентхаус площею 129,8 м² належить дружині Володимира Зеленського Олені Зеленській.

● ПРЯМА МОВА

Олаф ШОЛЬЦ, канцлер ФРН, про те, що українці не мають західною зброєю атакувати територію рф:

росія напала на Україну, тому Україна має право захищатися. Ми також підтримуємо Україну зброєю. Не тільки Німеччина і США роблять це, так роблять багато інших країн. Водночас зрозуміло, що зброя, яку ми постачаємо, має застосовуватися лише на території України... Вона призначена для оборонного використання на українській землі.

● АКТУАЛЬНО

Петро Порошенко під час виступу на 15-му щорічному Київському безпековому форумі «За нашу і вашу свободу / Fighting for NATO» закликав зміцнювати внутрішню єдність

Ольга СОКОЛОВА

«Тема єдності сьогодні є пріоритетом. Українці в перші хвилини війни згуртувалися навколо України, навколо ЗСУ. Я сюди приїхав одразу після зустрічей у Люксембурзі і Брюсселі, які ми проводили разом з членами інших делегацій Парламентської асамблеї НАТО. І коли ми виступаємо єдиним фронтом на зовнішній арені, робляться дива», – заявив Порошенко.

Війна України і росії – це війна волелюбного українського народу проти народу-раба.

Він навіть як приклад резолюцію Парламентської асамблеї НАТО, яка за наповнення української делегації визнала російську ідеологію рашизмом, а пвк «вагнер» – терористичною організацією. «Це не просто резолюція, яка була змінена в день голосування, що «вагнер» – терористична організація, що ідеологія росії – рашизм. Ключове, що ПА НАТО закликає країни-члени запросити Україну до НАТО під час саміту. І це поправка, за яку ми боролися найбільше», – пояснив п'ятий Президент.

«Єдність назовні має кореспондуватися і з єдністю всередині. Ми маємо два

«Коли ми виступаємо єдиним фронтом на зовнішній арені, робляться дива»

Фотоколлаж із сайту 24tv.ua.

«Ми маємо два фронти – відсіч російському агресору і захист демократичної стійкості всередині держави».

фронти – відсіч російському агресору і захист демократичної стійкості всередині держави. «Корисні ідіоти», які будуть пропонувати закривати засоби масової інформації, виключати їх з ефіру, переслідувати опозицію, не давати слово і руйнувати парламентський плюралізм, перешкоджати гарантувати верховенство права, забезпечувати тиск правоохоронних органів на нелояльних до влади людей, – це все шлях в «Афганістан», – застеріг при цьому По-

рошенко. – Війна України і росії – це війна росії проти вільного демократичного світу. Після подій в Афганістані вони вважали, що тепер диктатура буде перемагати завжди. Україна зруйнувала це. Це війна волелюбного українського народу проти народу-раба. Бо це не лише відповідальність путіна. Це відповідальність всього російського народу, який веде себе як раб. І вільні люди мають перемогти. Я в цьому не маю жодного сумніву».

● НІ КРАПЛІ СОВІСТІ!

Фотоколлаж із сайту obozrevatel.com.

«Ще 2-3 тижні – і повернуся, любі мої!».

Підполковник ЗСУ Арестович відпочиває на пляжі у Тель-Авіві

Недарма у нас кажуть: «Кому – війна, а кому – мати рідна»

Василь КІТ

Жорстоке російське вторгнення для багатьох політиків не стало вагомою причиною для того, щоб скасовувати свій відпочинок. Так, ексрадник Офісу Президента Олексій Арестович

минулого тижня «засвітився» на пляжі в Ізраїлі. ЗМІ показали, як він насолоджується відпочинком разом зі своєю дружиною та дитиною.

Зазначимо, зараз в Україні діє заборона на виїзд військовозобов'язаним чоловікам. А минулого року Олексій Арестович повідомив, що йому було надано військове звання підполковника.

Хоча вже у січні 2023 року попросив звільнити його з посади радника Офісу

Президента за «власним бажанням». У політичних колах кажуть, що тепер Олексій Арестович отримав завдання розкрити нову політику на основі колишніх виборців ОПЗЖ.

Полковник Арестович на пляжі в Ізраїлі чекає на гелікоптер, який відвезе його звільняти Белгород.

ЯК ВІДРЕАГУВАЛА ІНТЕРНЕТ-МЕРЕЖА НА ВІДПОЧИНОК ЕКСРАДНИКА ОП:

• «Полковник Арестович на пляжі в Ізраїлі чекає на гелікоптер, який відвезе його звільняти Белгород»;

• «У мене тільки одне питання щодо Арестовича, він поїхав на 2-3 тижні? Чи надовше?».

• «Полковник Арестович вплав перебирається через Белгородське водосховище та виходить на прохорівський рубіж. Скоро буде генералом, мабуть».

• «Арестовича було помічено на пляжі в Тель-Авіві. Офіцер української армії на варті далеких підступів до Батьківщини».

• «Мало хто знає, але Арестович виїхав з України, скориставшись своїм російським закордонним паспортом».

• «Бойовий підполковник Олексій Арестович прокоментував поточну ситуацію на фронті: «Я зараз перебуваю в Белгородській області, це мій 44-й з половиною бойовий вихід. Рубаємось тут, а не то що деякі діячі по пляжах Тель-Авіва вальяються. Сором їм».

НА ЛІНІЇ ВОГНЮ

Засновник так званої приватної військової компанії «вагнер», воєнний злочинець Євген Пригожин (на фото) заявив, що організована росією «спецоперація» призвела зовсім не до тих результатів, на які розраховувала Москва і про які спочатку говорив Путін

Василь КІТ

Ось декілька цитат із його резонансного інтерв'ю Костянтину Долгову

• «Ми прийшли по-хамськи, пройшлися чобітьми по всій території у пошуках нацистів. Поки шукали нацистів, наковбасили всіх, кого змогли, потім підійшли до Києва, потім – обісралися і відійшли. Далі – до Херсона. Обісралися, відійшли. Після цього чи до цього? Вже часи плутаються – Ізюм, Лиман. І якось у нас все не складається».

• «Спецоперація робилася задля денацифікації та демілітаризації. Ми зробили Україну нацією, відомою всім у всьому світі... Україна стала країною, яку знають абсолютно скрізь. Це щодо денацифікації. Тепер – щодо демілітаризації... Якщо вони мали на початку спецоперації умовних 500 танків, – тепер вони ма-

Ворог визнав: «В Україні тепер одна з найсильніших армій»

Фотоколаж із сайту 24tv.ua.

Горітиме це чмо у пеклі.

ють 5 000 танків. Якщо у них воювати вміло 20 тисяч людей, нині вміє воювати 400 тисяч.

Як ми її демілітаризували? Виходить, що навпаки – ми її хрін знає як мілітаризували...».

• «Я думаю, що українці сьогодні – це одна з найсильніших армій. Вони мають високий рівень організації, високий рівень підготовки, високий рівень розвідки, вони мають різне озброєння, ба більше – вони працюють на будь-яких системах, на радянських, на натовських, на чому завгодно, однаково успішно».

Україна стала країною, яку знають абсолютно скрізь.

КОМЕНТАР

росія активно шукає винних у поразці, якої зазнало військо РФ в Україні. Саме тому Пригожин раптово «похвалив» українську армію. Про це заявив представник Головного управління розвідки **Міністерства оборони Андрій Юсов**: «Українці самі знають, що у нас справді потужна армія, великий народ і стійка держава. Інтерв'ю Пригожина насамперед призначене для внутрішньої аудиторії. Це продовження внутрішнього протистояння в російському військово-політичному керівництві і спроба звалити відповідальність за вже фактичні геополітичні поразки, включаючи поле бою».

СВІТ ІЗ НАМИ

Роберт мріє звільнити Крим, бо ніколи ще там не був

Американський морпіх із Санта Барбара воює за нашу країну

Анастасія ОЛЕХНОВИЧ, АрміяInform

У минулому Роберт – сержант морської піхоти Сполучених Штатів, служив у Японії, Кореї. Нині ж він воює у складі одного з підрозділів Збройних сил України. Ми познайомились із Робертом ще два роки тому, коли він тільки починав свій шлях в українському війську. Він захищав Одещину, Миколаївщину, Херсонщину. Разом із побратимами пережив чимало: ракетні атаки, бомбардування, форсування річок, важкі бої... Каже, що ось-ось воюватиме в Криму, звільнення якого із нетерпінням чекає, бо ніколи ще там не був. Роб зазначає, що українці його здивували насамперед навіть не високим рівнем підготовки, а почуттям братерства та єдності. Адже коли його широко називають братом і дружньо плескають по плечу – це неочіносно.

Тривалий час Роберт приховував від рідні, що перебуває в Україні, переконував, що вчиться в Європі. Та коли врешті сказав їм, де саме і що робить, почув від них неочікуване: «Як же ми тобою пишаємось!».

– Бабуся, коли бачить у Каліфорнії українські прапори, завжди надсилає мені світлинки і гадає, що нас підтримує увесь світ. А ще молиться за мене і за Україну в місцевій церкві, постійно розповідає американським друзям, які відважні люди тут живуть. Та все одно вони навіть не уявляють, наскільки мужніми і хоробрими є українці, бо словами цього не передати. Намагаюся переконати родину та деяких друзів завітати до мене суди, в Україну, аби вони на власні очі змогли побачити і відчути неймовірний український дух, – ділиться думками Роберт.

Його шлях до офіційного підписання контракту із ЗСУ виявився довгим і непростим. Уперше американець задумався про

Українці його здивували насамперед навіть не високим рівнем підготовки, а почуттям братерства та єдності.

це ще у 2014-му, коли стрічка новин почала активно заповнюватись новинами з України, а знайомі дедалі частіше ставали волонтерами...

– Потоваришував у соціальних мережах з активними українцями... І от щодня я почав прокидатися з новинами про Україну – «двох убито, чотирьох поранено...». В якийсь момент як перемкнуло: «Чому я тут? Я ж можу бути корисним в Україні! Я ж сильний, витривалий!». Якраз закінчився контракт. А тут ще й відео з обстрілом на очі потрапило. Зрозумів: «Треба повертатись у військо! Щоправда, тепер в українське!». Мого «Я готовий служити» виявилось недостатньо, почався довгий шлях перевірки, збору документів... Чекав, телефонував, знову чекав, казав, що готовий служити безоплатно... Зрештою таки досягнув свого й законно став воїном ЗСУ. Мене одразу попередили: «Жодних попусків не буде! Тут не важливі стать, походження, знання мови... Всі рівні, у всіх одна мета й один обов'язок!».

Перед тим, як потрапити на фронт, Роберт тривалий час тренувався на полігонах, брав участь у навчаннях.

– Це був, без перебільшення,

нон-стоп, – пригадує хлопець. – Біжи, стріляй, падай, повзи! Поле, постійний рух, виснаження... І на сто відсотків професійні воїни поряд. Та, потрапивши в умови реальних боїв, я зрозумів, що така серйозна підготовка – це необхідність.

Коли росія розпочала широкомасштабне вторгнення, Роберт перебував на Одещині. Каже, що вже о 5:30 почули перші ракетні удари й отримали перші завдання від командира.

– Пам'ятаю, як на дорогах були величезні затори – люди виїжджали із Одеси, а ми ж, навпаки, прямували в місто, тож дістались як ніколи швидко. А далі почалась робота... Приємно було побачити багатьох давніх друзів – як іноземців, так і українців. Багато з них на момент вторгнення жили цивільним життям, та одразу, не чекаючи повісток, повернулись до війська.

Звісно, за місяці війни було різне – точно не зможу полічити, скільки разів стрибав у бліндаж, а вже за мить чув вибух поряд, скільки артилерійських чи вертолітних атак пережив, скільки разів почував себе настільки втомленим та виснаженим, що здавалось, взагалі не мав сил, аби рухатись далі... Але поряд завжди були такі неймовірні люди, що це ментально додавало сил.

Роберт відверто каже, що поки що не знає, як саме будуватиме життя після української Перемоги. Можливо, спробує отримати громадянство тут, створити сім'ю. А можливо, подорожуватиме світом... Та те, що Україна назавжди залишиться в його серці, не викликає жодного сумніву!

Дякуємо тобі, Роберте!

І СМІХ І ГРІХ

Що ви знаєте про владу?

В Індії чиновник наказав осушити резервуар на греблі, бо... упустив туди смартфон, роблячи селфі

Надія АНДРІЙЧУК

2 млн літрів води відкачували три дні. Коли телефон знайшли, він уже не вмикався. Це був Samsung вартістю 1200 доларів.

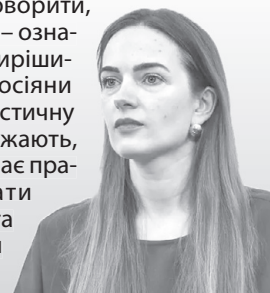
Чиновник заявив, що смартфон містив чутливі урядові дані, а також що йому усно дозволили спустити воду, бо вона нібито допомогла б фермерам.

Але його все ж звинуватили у зловживанні впливом і відсторонили від посади на період розслідування.

ПРЯМА МОВА

Олександра МАТВІЙЧУК, голова Центру громадянських свобод, про те, що не лише Путін винен у війні проти України:

Увесь російський народ має нести відповідальність, бо у своїй більшості підтримує цю агресивну війну. Закривати на це очі і говорити, що винен Путін, – означає ніколи не вирішити проблему. Росіяни мають імперіалістичну свідомість і вважають, що їхня країна має право захоплювати інші території та перетворювати все на росію.

VOLYN.COM.UA Підписуйтесь на Telegram-канал Volyn nova

● **НЕСКОРЕНІ**

Мати пішла на війну, щоб помститися за 19-річного сина-Героя

Закінчення. Початок на с. 1

Валерія **КОВАЛЬЧУК**

Початок повномасштабного вторгнення застав жінку за кордоном. «Ми були з чоловіком у Чехії. 24 лютого зателефонував старший син: «Війна». Наш Ярик тоді проходив строкову службу. Дуже хвилювалися за нього, але він писав мені: «Мамо, все добре», – або кидав плюсики», – розповідає Тетяна Павлюк.

Син успішно намагався відмовити батьків від повернення в Україну. «І я, й чоловік хотіли їхати додому, але Ярик сказав: «Не треба, я не витримаю, якщо ви загинете... Доки я тобі не скажу, ти не можеш приїхати», – згадує жінка.

П'ятого травня минулого року вона все ж повернулася додому. Ярославу, аби заспокоїти його, пояснила, що везе йому автівку і її необхідно розмитити. Хлопець зрадив.

«Ми не витримали вже з чоловіком і повернулися 5 травня з-за кордону. Гнали синові машину. Я хотіла взяти його цим, що везу для нього авто і мушу приїхати. Купили йому «Ауді». Скинули фото, він каже: «Ляля. Прийду, буду ганяти», – пригадує пані Тетяна.

● **СИЛА ДУХУ**

«Бабуся бігла назустріч з банками компоту, на яких були жовто-блакитні кришки»

Двоє ветеранів на протезах пройшли 120 кілометрів і зібрали понад 3,6 мільйона гривень на медичне обладнання для військового шпиталю

Вікторія **МИКИТЮК, fakty.ua**

Все почалося з того, що до мене зателефонував побратим із Києва Сергій Храпко, який втратив ногу та руку у 2015 році під час боїв на Світлодарській дузі, – розповів «ФАКТМ» Олександр Швецов. – Він попросив про допомогу для столичного шпиталю (Національного військово-медичного клінічного центру «Головний військово-медичний госпіталь». – Ред.). Мовляв, планують відкрити нове приймальне відділення й необхідно придбати гастроскоп. Коли я почув від товариша, що ціна приладу – 3 633 420 гривень, то аж рота роззявилася. Дуже не міг уявити, яким чином ми зможемо заробити ці гроші. Сергій запропонував влаштувати благодійний марафон – йти на протезах один до одного. Я з Житомира, а Сергій із Києва. Й таким чином збирати кошти на нашу «банку». Звісно, я погодився, бо колись лежав у цьому шпиталі, мені там врятували праву ногу після поранення. А скільки

Герої нашого часу: ветеран АТО Олександр Швецов (праворуч) та його побратим Сергій Храпко.

медики тієї установи підняли на ноги наших хлопців та дівчат – не злічити. Я просто не мав морального права відмовити... Активно підтримали нас волонтерка Ірина Солошенко та продюсер проєкту Володимир Нечипорук, який ішов поруч зі мною.

– Звідки ви стартували та з якими труднощами під час марафону стикнулися?

– Я йшов від таблички, де закінчувався Житомир, а Сергій від такої ж таблички зі столиці. Ми мали здолати на двох 120 кілометрів, але я

розумів, що маю пройти більше, бо в мене немає ноги, а у товариша – й ноги, й руки. Він міг рухатись лише з однією палицею, а я – з двома. Тому я рухався досить активно. Вразили наші люди. Чимало з них вигукували «Слава Україні!», водії зупинялися та клали в кишені кошти, хтось на місці донатив на картку. Діти давали воду та морозиво, спілкуючись із ними, я відчував, що ростуть справжні патріоти. Одна бабуся бігла до мене з двома банками компоту, на яких закручені жовто-блакитні кришки.

Я розумів, що маю пройти більше, бо в мене немає ноги, а у товариша – й ноги, й руки. Він міг рухатись лише з однією палицею, а я – з двома. Тому я рухався досить активно.

Першого та другого дня я проходив по 17 кілометрів, на третій день – 14, четвертий – 17, на п'ятий – 13. У четвер було надзвичайно спекотно, й місце, на яке я одягаю протез, пінило – відповідно, він перевертався. Тому я змушений був часто його знімати, протирати. Це був найважчий день для нас обох. Щовечора побратим мені підганяв автівку, в якій я почував. Відкидав сидіння, намощував матраци, подушки, щоб було зручно. Вдень товариш пригощав мене під

Ярика розстріляли з десяти метрів із великокаліберної зброї.

«Скоро буде рік. Після смерті Ярика через місяць я була вже в частині, навіть раніше, 6 червня. Чоловік знав, що мене ніхто не зупинить, і сини мене не відмовляли, – каже пані Тетяна і продовжує: – У мене є старший син, який також військовий, і в найгарячіших точках буває. І середній син (він на групі інвалідності) теж рвався піти помститися. Ярик дуже жалів Вадима, неодноразово з ним у лікарні лежав», – розповідає жінка.

У рідному селі на знак пам'яті про полеглого сина Тетяна ініціювала перейменування вулиці на його честь.

«Буде вулиця Ярослава Білоуса. Ходила в селищну раду. Мені сказали, що на сесії приймуть рішення. Він же ходив тими вулицями, він там жив», – пояснює мати загиблого.

Тетяна ділиться, що зробить насамперед після Перемоги: «Якщо вже не буде окупантів у нас, я одразу ж вирушаю туди, де дитина загинула, де його останній подих був. Хочу розпитати у людей, подивитися, поставити там хоч якусь пам'ятку. Я дуже хочу, щоб Перемога якнайшвидше настала. Дуже хочу».

Джерело: **suspilne.media**.

час ходи надзвичайно смачною вермішелью з тушкованкою. Крім того, я пив багато води, інколи чай.

– Чи очікували, що вдасться так швидко зібрати кошти?

– Ми взагалі розраховували на те, що будемо йти вісім днів. Але вдалося здолати відстань за 5. Ми зробили понад 171 тисячу кроків. Зустрілись 19 травня в селі Юрів на Київщині. Відчуття – неймовірні, в очах Сергія я бачив блиск, він був радий, що може допомогати.

Ми закрили збір на гастроскоп у Київський військовий шпиталь. А японська компанія Olympus вирішила подарувати до гастроскопа ще потрібних відеогаджетів більш ніж на 3 000 000 гривень. Почуваюсь після марафону добре. Відпочив, ось уже й до роботи повертаюсь. Планую днями побратимів завезти до Ісландії, щоб вони могли трішки морально відпочити. Група зібрана, це буде реабілітолог та протезовані, тож збираємось в дорогу.

– Ви не лише кошти зібрали, а й у Книгу рекордів України потрапили. Неочікувано?

– Так, це був сюрприз. Ми встановили національний рекорд у номінації «Найбільша кількість кроків, зроблених двома протезованими людьми назустріч один одному». Коли я вже доходив до Сергія, звідки з'явився чоловік у жилетці з написом «Рекорди». Це був Віталій Зорін, він вручив нам табличку. Безумовно, було приємно. Вважаю, що всі наші Герої та Героїні, які пережили ампутації, – вже рекордсмени, варті поваги та захоплення.

● **БОЛИТЬ!**

Вона поділилася щемливим фото з похорону Героя

Лія **ЛІС**

«Цей усміхнений воїн із добрим поглядом – наш Саша. Олександр Сірий. Син моєї двоюрідної сестри Гані, мій племінник. 10 квітня Саші виповнилося 32. 16 травня він загинув у бою під Червонопопівкою на Луганщині, захищаючи Україну. Саша не був професійним військовим. Він зводив будинки, виготовляв дахи, допомагав людям створювати їхній новий щасливий світ і затишок... Але коли довелося взяти до рук зброю, щоб цей мирний світ і затишок захищати – не сховався, пішов до війська. Двометровий красень, який завжди готовий був кинутися на допомогу... Він пішов виручати своїх і того дня: хоча мав уже йти на ротацію. «Але хлопцям треба допомогти», – пояснював сестрі... З того бою він не повернувся.

Саша не вважав себе Героєм – але для нас він таким є. Бо кинувся виручати і підтримувати не тільки побратимів з 2-го батальйону 25-ї бригади ЗСУ. Він затулив собою нас усіх. Всю родину. І такі, як наш Саша, рятують нині всю Україну. Тому вклоняюся низько своїй сестричці

● **НЕЗАГОЙНА РАНА**

«Мамо, де тато?»

На цьому фото Макс Левін – найщасливіший тато у світі разом із синами Орестом, Яремою та Устимом. На цьому фото Макс ще живий...

Я пишу найстрашнішу казку. Уже рік я намагаюсь пояснити синові, що сталося із його батьком

Інна **ВАРЕНИЦЯ, Ів.уа.**

Він пам'ятав його рік тому і рівно настільки впізнає зараз: голос у старих записках і фото, хоча в нашому біженському домі немає роздрукованих портретів, а відео він бачить нечасто. «Мамо, де тато? Я дзвоню татові. Тату, коли ти прийдеш?» – наш син Левко притискає до вуха вимкнений телефон.

На фронті загинув племінник телеведучої Алли Мазур

Бабуся Валя не думала, що переживе онука...

Саша не був професійним військовим. Він зводив будинки, виготовляв дахи, допомагав людям створювати їхній новий щасливий світ і затишок...

тання, бо як пояснити дитині, хто і чому його вбив?, але душа підійнялася високо над землею», – пишу я свою найстрашнішу казку і закреслюю, адже це заледве пояснює смерть мені самій. Та й чи дійсно душа кудись летить після смерті? Хто достеменно це перевірить?

«Мамо, а я можу побити війну?» – часто запитує він. І я намагаюсь пояснити йому, що таке війна і чому від війни люди плачуть.

«Вони оточили його і забрали життя», – я пишу цю казку з кінця. І його описати найважче.

«Мамо, розкажи мені казку. Про темрявість», – просить на ніч Левко. Ми говоримо з сином наживо і дуже часто – по відеоз'язку, коли я у відрядженнях у Херсоні чи на Донбасі. Він бачив «темрявість» у книжці про війну, він любить цю книгу і дуже хоче війну перемогти, тому щосили гамселить своєю маленькою ручкою по темних сторінках, особливо якщо там є танки.

«Мамо, а я можу побити війну?» – часто запитує він. І я намагаюсь пояснити йому, що таке війна і чому від війни люди плачуть.

Ми говоримо про те, що таке хоробрість, а що таке підле вбивство. Як журналістка я вже рік не ставлю собі питання «чому?», коли бачу вбитих і закатованих росіянами. Просто фіксую. Для історії, для правосуддя.

Проте цей світ несправедливий. Бо мій син залишився сиротою наступного дня після свого другого дня народження. Мені пощастило, бо в мене є батьки, яким я безмежно вдячна. Але історію батька мого сина

Гані, що виховала гідного сина, справжнього відважного чоловіка», – написала одразу після сумної звістки Алла Мазур на своїй сторінці в Instagram.

А через кілька днів журналістка показала бабуся Сашка, яка «ніяк не думала, що переживе онука». «Попрощалися ми з нашим Сашею... приєднався він до цілого Небесного батальйону, який уже вишикувався на Алеї Героїв кладовища у Хмельницькому. Бо лише тут поховано кілька сотень хмельничан. Багато хлопців і дівчат з Поділля захищають Україну на фронті. І наш Сашко рвався в тероборону з перших днів повномасштабної війни, розказала його мама, моя двоюрідна сестричка Ганя», – написала Алла в соцмережі.

«Під час прощання було не до фото. Хоч людей прийшло багато: рідні, друзі, однокурсники і вчителі Сашка. Була поминальна Служба Божа. І військовий ритуал прощання. І залп над могилою. Але не до фото було... Це вже наостанок я сфотографувала бабуся Саші – тютю Валю. Одна у нас вона залишилася з покоління наших батьків. І ніяк не думала, що переживе онука. Молимось за нашого Захисника. І за всіх його побратимів, що далі б'ється за Україну. Хай буде у них вдала зброя. Хай будуть мудрі командири. Хай допоможе нам усім Небо – швидше прогнати ворога і швидше перемогти. Щоб не розсталися далі наші Алеї Героїв», – дала телеведуча.

ОСОБЛИВИЙ ВИПАДОК

Жінка носить дитину в матці, у якій росла сама

Австралійці Кірсті Браянт лікарі ставили невтішний діагноз: вона більше ніколи не матиме дітей. У неї вже є дочка, але жінка дуже хотіла завагітніти вдруге. І в цьому допомогла її мама

Браянт абсолютно інакшою, оскільки matka (у якій Кірсті й сама «жила» протягом вагітності її матері) не має нервових зв'язків із її тілом. Це означає, що вона не зможе відчувати, коли почне народжувати. Тому її чекає кесарів розтин приблизно на 37-му тижні вагітності.

Мама, 54-річна Мішель, розповіла, як вхопилася за шанс допомогти своїй дочці на шляху до материнства.

«Вона не просто моя дочка, вона мій найкращий друг, і я зроблю все, щоб допомогти їй», — сказала Гейтон. Вона зізналася, що була дуже здивована, коли дочка зателефувала їй із неймовірним проханням: «Кірсті почала словами: «Мамо, що ти думаєш про гістеректомію та передачу мені своєї матки?». І я така: «Перепрощую?!». Але я погодилася».

У 2012 році було проведено першу трансплантацію матки, в результаті якої народилися двоє дітей. Відтоді у всьому світі зробили ще 90 успішних трансплантацій, 50 із них закінчилися пологам.

За матеріалами tsn.ua.

Вже через кілька тижнів після трансплантації під серцем Кірсті почало рости нове життя.

Мама-донорка (праворуч) з лікаркою тепер триматимуть кулаки, щоб вагітність проходила без ускладнень.

Оксана СКРИПАЛЬ

54-літня Мішель Гейтон зголосилася пожертвувати матку, щоб дати 30-річній доньці народити ще одну дитину.

Операції робили в Королівській Сіднейській лікарні для жінок. Трансплантація тривала аж 16 годин. 11 із них знадобилося для того, щоб видалити матку, а ще чотири — аби пересадити орган дочці.

Результат вартий усіх труднощів: через деякий час Кірсті повідомила, що вона не лише оговталася від операції, а й уже перебуває на сьомому тижні вагітності другою дитиною.

«Це так чудово, що мама зробила мені такий подарунок», — поділилася молода жінка.

Проте вагітність буде для

ВАРТО ЗНАТИ

Цукровий діабет: коли слід іти до лікаря

Близько 415 млн людей у всьому світі мають цю хворобу і приблизно у 193 млн вона не діагностована. Майже 90% випадків припадає саме на цукровий діабет (ЦД) 2 типу

Недуга часто спричиняє психологічні та фізичні страждання не лише людини, яка хворіє, а й усіх членів сім'ї. Попри значний обсяг інформації про фактори ризику ЦД 2 типу та докази успішної профілактики, захворюваність продовжує зростати в усьому світі. І тут важливо розуміти, що раннє виявлення діабету через скринінг, своєчасна профілактика та застосування ефективних методів лікування запобігають виникненню ускладнень та знижують захворюваність і смертність.

Підступність ЦД 2 типу полягає в тому, що на початку захворювання практично відсутні будь-які ознаки та симптоми. І це призводить до того, що вперше діагноз встановлюється, коли людина хворіє впродовж декількох років.

Важливо починати лікування одразу після встановлення діагнозу.

Раннє виявлення діабету через скринінг, своєчасна профілактика та застосування ефективних методів лікування запобігають виникненню ускладнень та знижують захворюваність і смертність.

При цьому виникають незворотні зміни, що спричиняють такі ускладнення, як діабетична стопа, ретинопатія та інші. Тим часом ЦД 2 типу постійно про-

гресує. Важливо починати лікування одразу після встановлення діагнозу.

Скринінговими тестами для виявлення такого стану є визна-

чення рівня глюкози в плазмі натщесерце та глікозильованого гемоглобіну HbA1C. Для запобігання подальшому розвитку хвороби ефективною буде корекція способу життя (підвищення фізичної активності, збалансоване харчування тощо). Рекомендації Американської діабетичної асоціації визначають, що скринінг на ЦД за відсутності факторів ризику слід проводити з 35 років. Це пов'язано з тим, що недуга розвивається у досить молодому віці. У дорослих із надмірною масою тіла чи ожирінням, які мають один або декілька факторів ризику, тестування на цукровий діабет 2 типу та скринінг слід проводити незалежно від віку.

ФАКТОРИ РИЗИКУ РОЗВИТКУ ЦД 2 ТИПУ:

- ◆ наявність родичів із ЦД;
- ◆ серцево-судинні захворювання;
- ◆ артеріальна гіпертензія ($\geq 140/90$ мм рт. ст.);
- ◆ високий рівень холестерину;
- ◆ надмірна вага та ожиріння;
- ◆ низька фізична активність;
- ◆ синдром полікістозних яєчників у жінок.

За матеріалами Центру громадського здоров'я МОЗ України.

НА ЧАСІ

Як захиститись від комарів?

Теплі вечори влітку — це ідеальний час для прогулянок на природі. І дуже прикро, коли гарний настрій та відпочинок псує надокучливі кровопивці

Для захисту від цих комах використовують різні речовини і засоби. У приміщеннях — найчастіше фумігатори, пластили, спіралі з хімічними речовинами. Діткам батьки одягають капсульні браслети (з ефірними оліями). На вулиці застосовують репеленти, які наносять на шкіру та одяг. Ефірні олії — це універсальний засіб, який підходить і дітям, і дорослим. Серед них: евкалипт, чайне дерево, базилік, меліса, валеріана, лаванда, гвоздика. Ці аромати відлякують комах. Також кровопивці не люблять запахів листя томатів, сушеної ромашки, мазі «Зірочка».

НАЙПОПУЛЯРНІШИМИ МЕТОДАМИ ЗАХИСТУ ВІД КОМАРИВ Є:

1. Репеленти.

До його складу входять хімічні речовини, які відлякують комах. Ці засоби можуть бути у формі лосьйону чи аерозолі, і наносять їх на шкіру або на одяг.

2. Спіралі.

При нагріванні виділяють активну речовину, яка вбиває комарів і мошок в радіусі 3 метрів. Спіраль без запаху безпечна для дорослих, дітей та домашніх тварин.

3. Розчин ваніліну.

У горнякно води треба додати 1 чайну ложку ваніліну і розмішати. Змочити ватний диск у розчині і нанести на шкіру. Ще можна додати 0,5 чайної ложки порошку ваніліну у 50 мл дитячого крему або будь-якого крему без запаху, тоді і шкіра зволожується, а засіб від комарів буде триматися довше.

4. Гвоздика з лимоном.

Цей засіб краще застосовувати у приміщенні. Простий спосіб — зробити «іжачок» з лимону та гвоздики. Для цього потрібно у половинку лимона встромити гвоздику і поставити на підвіконні або біля ліжка.

Якщо вас все ж таки покусали комарі, то рекомендуємо для зменшення свербіжів і неприємних відчуттів помстити укусу соком алое чи цибулі, або ж використати спеціальний гель після укусу комах.

МАГНІТНІ БУРІ У ЧЕРВНІ

- ◆ Слабкі: 1, 7, 16 та 30.
- ◆ Середні: 10, 28-29.
- ◆ Сильні: 2, 18-20.

Бережіть своє здоров'я і здоров'я близьких! Майте при собі необхідні ліки від тиску.

Джерело: wikna.tv.

● СІМ «Я»

Фото volyn.com.ua.

Діти мають повне право виплеснути свої емоції.

Коли у дитини емоційний вибух

«Мам, ну чого він риде? Я ж нічого страшного йому не зробив!» – старший син частенько не розуміє, чому його молодший брат впадає у розпач начебто через дурнички

Оксана КОВАЛЕНКО, мама

Моє найменше дитя, коли не може справитися з важкими емоціями, впадає у тривалий плач. При цьому малий не дозволяє ні шкодувати його, ні поглажувати по спинці, ні навіть звертатися із заспокійливими словами. Я пристосувалася і в такі моменти не втручаюся у плин його страждання. Старшим дітям, у яких істерики проявлялися інакше і які вже й забули про ці моменти з минулого, невтямки, що навіть малий має право виявити усю гіркоту, яка переповнює душу. (У книгах різних авторів на цю тему теж побутує теза, що дитячі істерики – нормальне явище. Пишуть, не відстоюють себе тільки ті, чий дух зламанний.) Правда, є й нюанс, що істерики там, де – публіка, аудиторія, й тут уже добре мати в арсеналі запас інструментів для самозахисту. Адже емоційні вибухи у дітей, на жаль, не тривають рівно стільки, скільки готові витримати батьки.

У цій темі мені дуже імпонує не раз перечитана книга «Батьківство з любов'ю та логікою» американських педагога Джима Фея та психотерапевта Фостера Клайна. Обидва кажуть, що батьки не в силі вплинути на існування істерик, тому, якщо вони мудрі, просто дозволяють їм бути. Зате можна впливати на місце події. Тобто цілком нормально у такій ситуації захищати свою психіку й уточнювати в дитини, чи хоче вона поплакати або порепетувати у своїй кімнаті чи в іншій, бо, наприклад, на кухні мама цього не дозволяє. Звичайно, можна й самому виходити в інше приміщення; часто навіть сам рух батьків до дверей змушує дитину втихнути. Головне – не втратити самовладання і не почати кричати самому з погрозами на кшталт «Втихни, бо зараз тобі справді буде через що істерити». Зауважу й очевидне: цей досвід годиться для дітей здорових, бо бувають випадки, коли без спеціаліста не обійтися.

Маєте свої відкриття, як комфортно спілкуватися з дітьми, – діліться. Наші адреси: okovalenko74@gmail.com або tsikava.gazeta@gmail.com, а поштовою: 43016, м. Луцьк, вул. Ковельська, 2, «Цікава газета на вихідні».

● ІСТОРІЇ З ВІЙНИ

Ворожі ракети двічі влучали в їхнє помешкання

Фото із сайту tsn.ua.

Родина Єрофєєвих із Запоріжжя з двома маленькими дітьми – чи не єдина в Україні, чие житло два рази зруйнували окупанти

Юлія КИРИЄНКО, tsn.ua

Торік восени поцілили ракеткою С-300 у багатоповерхівку, де була квартира Єрофєєвих. Потім, вибуховою хвилею рознесло дачу, на яку переїхала сім'я. Аби діти хоч трохи оговтались від пережитого, їм довелося виїхати на реабілітацію за кордон.

Шестирічний Ярослав здригається від звуків машин за вікном і час від часу ховається, а його молодший братик Сашко постійно складає іграшковий будинок, бо тепер власного у них нема.

Сім'я хлопчиків двічі лишилась без житла через ракети росіян. «Це диво, що перший і другий раз близько від епіцентру вибуху ми лишилися живі-здорові», – розповіла мама Ярослава і Сашка для ТСН. У їхній будинок восени поцілила одна з ворожих

У цій багатоповерхівці була квартира Єрофєєвих у Запоріжжі...

ракет С-300 на світанку, коли діти спали у своїх ліжках. Глава сім'ї Олег згадує: спочатку почули перший приліт десь неподалік, встигли скочити з ліжок і вибігти у коридор, як стіни їхнього помешкання стали сипатись. «Я вийшов на балкон і побачив, що за моїм балконом нема будинку повністю. Тільки сантиметрів 20 стіни...» – розповідає чоловік.

Вибірались із заблокованого помешкання з допомогою рятувальників. Ледь змогли витягнути якісь уцілілі речі. Ночували у знайомих, потім вирішили переїхати на дачу на околиці міста, але й туди взимку дісталась во-

Це диво, що перший і другий раз близько від епіцентру вибуху ми лишилися живі-здорові.

рожа ракета. «Чоловік зателефонував, сказав: «Ти не переживай. Ми живі-здорові, але будинку немає, машини немає». Я спочатку подумала, це якийсь жарт... Я навіть подумати не могла, що це можливо другий раз», – пригадує дзвінок від чоловіка Наталія, коли вона була на роботі.

Залишатись у місті після пережитого сім'я не могла. Зрозуміли, що діти тут не оговтаються від стресу: під час кожного сигналу

тривоги вони намагаються десь сховатись. Усвідомили: треба їхати геть.

Спочатку вивезли дітей на Захід України, але сигнали тривоги й там дошкуляли малюкам. Кажуть, дуже допомогли звичайні українці своїми донатами. За них і вдалось вивезти на реабілітацію дітей. «Я була вражена, наскільки у нас неймовірні люди в Україні. Як щиро вони відгукнулись на цю біду, що з нами сталася», – каже Наталія.

Влада Запоріжжя призначила їм виплати, по 10 тисяч щомісяця за зруйноване житло. На чотирьох людей цього замало. До того ж у сім'ї борги за машину, яку купили, аби жити на дачі. Але й авто потрощило осколками

● ФУТБОЛ

«Шахтар» знищив «Дніпро-1», яке хотіло бойкотувати вирішальний матч

І вчотирнадцяте став чемпіоном України!

Петро ПАС

Українська Прем'єр-ліга. 29-й тур. «Шахтар» (Донецьк) – «Дніпро-1» (Дніпро) – 3:0 (1:0 – Артем Бондаренко, 9 хв; 2:0 – Данило Сікан, 55 хв; 3:0 – Тарас Степаненко, 59 хв).

Напередодні Football Hub повідомив, що керівництво футбольного клубу «Дніпро-1» хотіло на знак протесту не їхати грати із «Шахтарем» у 29-му турі УПЛ. А все через обурення керівництва клубу суддівством попереднього матчу з «Ворсклою», який дніпріани програли з рахунком 1:2 (кажуть, полтавці після цього поєдинку збагатилися преміальними 150 тисячами доларів від донецчан). У дніпровському клубі були впев-

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕМ'ЄР-ЛІГИ ЗА ТУР ДО ЗАВЕРШЕННЯ ПЕРШОГО:						
№	Команда	І	В	Н	П	Зп/О
1.	«Шахтар» (Донецьк)	29	22	6	1	68:19 72
2.	«Дніпро-1» (Дніпро)	29	20	4	5	60:27 64
3.	«Зоря» (Луганськ)	29	20	4	5	61:31 64
4.	«Динамо» (Київ)	29	18	5	6	50:24 59
5.	«Олександрія» (Олександрія)	29	10	13	6	42:39 43
6.	«Ворскла» (Полтава)	29	12	6	11	36:36 42
7.	«Кривбас» (Кривий Ріг)	29	12	5	12	26:29 41
8.	«Минай» (Минай)	29	8	9	12	22:30 33
9.	«Колос» (Ковалівка)	29	9	6	14	22:36 33
10.	«Чорноморець» (Одеса)	29	8	8	13	32:40 32
11.	«Металіст 1925» (Харків)	29	6	13	10	22:41 31
12.	«Рух» (Львів)	29	7	10	12	31:37 31
13.	«Інгулець» (Пітрове)	29	8	7	14	22:33 31
14.	«Верес» (Рівне)	29	7	7	15	34:45 28
15.	«Металіст» (Харків)	29	5	7	17	27:55 22
16.	«Львів» (Львів)	29	3	4	22	18:51 13

нені, що доля чемпіонства вже вирішена наперед, оскільки навіть при перемозі «Дніпра-1» над «Шахтарем» немає надій на втрату очок «гірниками» в останньому матчі з «Ворсклою». Рішення про бойкот матчу все ж таки не було прийнято через необхідність боротися за друге місце, яке дає право грати в кваліфікації Ліги чемпіонів.

Чесно кажучи, це виглядало дивно. Бо коли дніпріан судді відверто тягнули за вуха, то вони мовчали, а коли були

спірні рішення арбітрів, як от у поєдинку з «Ворсклою», – то вже їх «засудили»...

Та й сам «чемпіонський матч» довів, що «Дніпро-1» ще замало каші з'їв, щоб почепити на себе золоті медалі, бо «Шахтар» в очному поєдинку буквально розтощив свого опонента. Більше того, після цього фіаско дніпріан за очками наздогнала луганська «Зоря», яка на виїзді перемогла «Олександрію» – 0:2. Так що доля срібла і разом з тим право грати

Фотоколаж з Instagram-каналу ФК «Шахтар».

Відтепер «Шахтар» – 14-разовий чемпіон України! Більше золота лише в київського «Динамо» – 16. Ще один раз чемпіоном країни ставала сімферопольська «Таврія».

кваліфікаційні матчі Ліги чемпіонів вирішуватиметься в останньому турі.

Результати інших матчів 29-го туру УПЛ: «Металіст 1925»

– «Кривбас» – 0:2, «Чорноморець» – «Рух Львів» – 1:3, «Львів» – «Інгулець» – 0:2, «Ворскла» – «Колос» – 2:0, «Металіст» – «Минай» – 1:2, «Динамо» – «Верес» – 3:0.

● ПАЛЬЧИКИ ОБЛИЖЕШ!

«Пийте, діти, молоко – будете здорові!»

Зовсім не випадково ми згадали цю фразу, адже так склалося, що завтра, 1 червня, – і Міжнародний день захисту дітей, і Всесвітній день молока (дата встановлена Продовольчою і сільськогосподарською організацією Об'єднаних Націй [Food and Agriculture Organization] на знак визнання важливості молока для глобального продовольства. Відзначається з 2001 року. – Ред.). Гадаємо, у користі цього продукту ніхто не сумнівається. А от що робити, якщо малюки не хочуть ні молока, ні каш із ним? Усе просто – у цій добірці ми пропонуємо рецепти страв, які дітям обов'язково сподобаються

Фото із сайту motionarray.com.

Одна склянка незбираного коров'ячого молока містить 146 калорій, 8 г білка та 8 г жиру.

лин, розлийте її у форми, дайте охолонути. Коли рідина буде кімнатної температури, помістіть формочки в холодильник на 4–6 годин. Чекайте, коли бланманже повністю застигне. Подавайте прямо у формочках, посипавши свіжими ягодами чи фруктами. Можна також на власний смак доповнити варенням, мармеладом, шоколадом тощо.

● БЛАНМАНЖЕ

Інгредієнти: 400 мл молока, 2 ст. л. крохмалю, 2 ст. л. цукру, 0,5 лимона (цедра), ваніль (до смаку), обліпіха або інші ягоди (до смаку).

Приготування. Шарм цього французького легкого десерту – в його елегантній простоті й вишуканому смаку. Готувати його можна як зі звичайного коров'ячого, так із мигдалевого або кокосового молока.

Налийте у каструльку 200 мл молока і поставте на слабкий вогонь, щоб розігрівалося. Тим часом інші 200 мл молока вилийте в миску, додайте 2 ст. л. крохмалю, 2 ст. л. цукру, ваніль до смаку, цедру половини лимона. Добре збийте все вінчиком. Додайте суміш до підігрітого молока і доведіть до кипіння, постійно помішуючи. Стежте, щоб не пригоріло. Після того, як маса прокипить 5–10 хви-

● ЗГУЩЕНЕ МОЛОКО

Інгредієнти: 300 мл молока, 300 г цукру, 30 г вершкового масла, 10 г ванільного цукру.

Приготування. У невеликій каструльці добре розмішайте всі інгредієнти, поставте її на середній вогонь і варіть молоко, періодично помішуючи протягом 20 хвилин, після чого дайте суміші охолонути до кімнатної температури. Якщо хочете отримати більш густу консистенцію, поставте молоко в холодильник на ніч. Зберігайте згущене молоко в холодильнику у банці, яка щільно закривається.

● СОУС БЕШАМЕЛЬ

Інгредієнти: 50 г вершкового масла, 50 г пшеничного борошна (2 ст. л.), дрібка мускатного горіха, 500 мл молока, сіль до смаку.

Приготування. У сотейнику розтопіть вершкове масло на слабкому вогні. Важливо, щоб воно не пригоріло. Додайте борошно і перемішайте з маслом за допомогою ложки або вінчика. Підрум'яньте протягом хвилини-півтори, поки борошно набуде золотистого відтінку. Вливайте поступово молоко і постійно перемішуйте вінчиком, щоб не утворювалися грудочки. Додайте дрібку мускатного горіха, сіль до смаку і варіть, поки соус не загусне. Не рекомендується сильно перетримувати соус (на загустіння зазвичай іде не більше 2 хвилин). Подавайте гарячим. Якщо соус залишився, то можна його поставити в холодильник і розігріти з додаванням невеликої кількості молока. Зберігайте готовий соус не більше 2 днів.

● ПИШНІ ПАНКЕЙКИ НА МОЛОЦІ З МЕДОМ

Інгредієнти: 200 мл молока (2,5% жирності), 200 г борошна, 1 яйце, 1 ст. л. цукру, 50 г вершкового масла, 0,5 ч. л. розпушувача, 50 мл меду для подачі.

Приготування. У глибоку миску розбийте яйце, додайте цукор і збийте за допомогою вінчика або блендера. Додайте молоко кімнатної температури,

продовжуючи збивати. Змішайте борошно з розпушувачем, всипте у молочно-яєчну суміш і знову ретельно збийте. Розтопіть 50 г масла зручним для вас способом – на маленькому вогні, водяній бані чи у мікрохвильовці. Влийте у тісто та добре розмішайте. Має вийти однорідне тісто, приблизно як сметана середньої густини. Накрийте миску плівкою і поставте в холодильник на 20 хвилин. Вийміть охоложене тісто, коли поставите пательню розігріватися. Виливайте суміш ополоником в центр розігрітої сковорідки. Смажте з обох боків до золотистої скоринки. Викладайте гіркою, поливайте медом чи кленовим сиропом і подавайте до столу.

● М'ЯТНИЙ МОЛОЧНИЙ КОКТЕЙЛЬ ІЗ ПОЛУНИЦЕЮ

Інгредієнти: 100 г пломбіру, 250 мл молока, 150 г полуниці, гілочка м'яти, 1 ст. л. цукру.

Приготування. З гілочки м'яти обітріть листя, складіть в чашу блендера. Додайте цукор, влийте молоко і збийте. Процідіть суміш через дрібне сито. Полуницю перебийте блендером на пюре. Також перетріть через металеве сито, щоб відфільтрувати кісточку. Змішайте полуничне пюре, пломбір та залийте «мятним» молоком. На високій потужності перетворіть масу в пишний, повітряний напій. Розлийте у порційні склянки, прикрасьте зверху полуницею або листочками м'яти.

● БАНАНОВО-ШОКОЛАДНИЙ КОКТЕЙЛЬ

Інгредієнти: 1 скл. молока, 1 банан, 40 г молочного шоколаду, 100 г морозива.

Приготування. Молоко доведіть до кипіння, додайте шоколад і дати йому розтанути, постійно помішуючи. Охолодити до кімнатної температури. Суміш вилити в чашу блендера, всипати нарізаний шматочками банан. Збити. Додати нарізане кубиками морозиво, збити ще раз. Розлити в порційні склянки, зверху прикрасити тертим шоколадом.

● НА ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

7 причин пити молоко

Історія споживання людьми цього напою налічує тисячі років. Попри те, на цю тему й досі дискутують у ЗМІ та соціальних мережах. Тим часом нутриціологи і дієтологи формують рекомендації щодо вживання молока і молочних продуктів на основі переконливих доказів, отриманих у результаті наукових досліджень

Олег ШВЕЦЬ, президент Асоціації дієтологів України

1. Збалансоване джерело поживних речовин. Поживна цінність молока унікальна. Одна склянка незбираного коров'ячого молока містить 146 калорій, 8 г білка та 8 г жиру, 28% добової норми кальцію, 26% – вітаміну B2, 18% – вітаміну B12, а також 22% фосфору, 13% селену та 10% добової норми калію. Молоко забезпечує організм калієм, кальцієм, вітаміном B12, яких зазвичай не вистачає в повсякденному харчуванні.

2. Якісний білок. Білок потрібний для росту і розвитку організму, відновлення клітин, регуляції імунної системи. Молоко містить повноцінний білок, у його складі є всі 9 незамінних амінокислот, необхідних для фізичної і розумової працездатності.

3. Здоров'я кісток. Кальцій не виробляється організмом. Людина його отримує з їжею. Кращому засвоєнню кальцію сприяють лактоза, вітамін К, фосфор і магній, яких багато у молоці. Усі вони необхідні для підтримки міцних, пружних і здорових кісток, зменшують ризик виникнення остеопорозу та переломів.

4. Менший ризик ожиріння. Молоко містить різноманітні компоненти, які можуть сприяти зниженню ваги та запобігати її набору. Високий вміст білка допомагає довше відчувати ситість, що запобігає ранньому поверненню відчуття голоду та споживанню надмірної кількості калорій. Кон'югована лінолева кислота в молоці сприяє розщепленню жиру та пригнічує його вироблення.

5. Універсальний інгредієнт. Цей поживний напій легко додавати до свого раціону. Молоко є чудовою основою з високим вмістом білка для корисних смузі, смачною та поживною альтернативою воді у кашах, додає поживності супам та каві.

6. Фортифіковане молоко. Близько половини населення Землі потерпає від нестачі у харчуванні різних поживних речовин. Серед найбільш поширених – дефіцит йоду, вітамінів А та D. Часто саме молоко обирається для фортифікації (збагачення) дефіцитними нутрієнтами.

7. Складові моделі здорового харчування. Життя сучасної людини має кращу якість та довшу тривалість завдяки дотриманню принципів здорового способу життя: здорове харчування + фізична активність – шкідливі звички. Дотримання цих принципів дозволяє отримувати баланс енергії та поживних речовин, споживаючи адекватну кількість овочів і бобових, фруктів і ягід, насіння і горіхів, злакових, яєць, м'яса, риби і морепродуктів, молока і молочних продуктів. Присутність усіх груп корисних продуктів захищає від хвороб, забезпечує високу працездатність та запобігає передчасному старінню.

● УСМІХНІТЬСЯ!

Кількість хліба, яку кухар додає у фарш для котлет, робить його роботу більш або менш хлібною.

– А твоя дружина вміє готувати?
– Готувати-то вона вміє, тільки я не вмію їсти те, що вона готує...

Чекаючи на гостей, Рабинович попереджає жінку:

– Святковий сервіз можеш поставити на стіл, а срібні ложечки не подавай.
– Яшо, невже ти думаєш, що гості можуть їх украсти?!
– Ні, Саро, я таки думаю, що вони їх можуть упізнати...

– Хочеш зберегти бадьорість на весь день? Додай в ранкову каву ложечку коньяку!

– Пробував, не виходить...
– Невже не допомагає?!
– Не виходить коньяк до ранку зберегти.

У якій руці за етикетом тримати виделку, якщо в правій руці я тримаю котлету?

Тижневик «Цікава газета на вихідні»
www.volyn.com.ua

Засновник: Товариство з обмеженою відповідальністю «Газета «Волинь».
Головний редактор і відповідальний за випуск — ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович.
Зареєстрована 6 листопада 2017 року.
Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТЗОВ «Газета «Волинь».

Адреса редакції і видавця:
43016, м. Луцьк, вул. Ковельська, 2

E-mail: tsikava.gazeta@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com

Телефони редакції:
066 82 47 160, 096 77 31 037

ТЗОВ «Газета «Волинь»

n/p UA83305299000026007000803281

КБ Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ 02471695
Друк офсетний. Обсяг – 3 друковані аркуші

Передплатні індекси: 60304, 60306 (для читачів Волинської області), 60312 (для читачів Рівненської області), 60307 (для читачів інших областей)

Реєстраційні номери: ВЛ № 516-249Р 06.11.2017 р.
КВ № 22953-12853Р від 06.10.2017 р.

РВ № 691/244Р від 07.11.2017 р.

Віддруковано: Поліграфічне видавництво «А-Прінт» ТОВ «Дім», м. Тернопіль. Тел.: (0352)52-27-37, (067) 352-18-51, сайт www.a-print.com.ua

Тираж згідно із замовленням. Замовлення № 835.

РЕЗОНАНС

Фото із сайту pr.u.gov.ua.

«Коли ми побачили її живу, мурашки – це найменше, що ми відчули. Мурашки і сльози».

«Це чудо, що дикі тварини її не зачепили»

Дворічна дівчинка чотири доби провела сама в лісі – і вижила!

Коли ми прочісували ліс, нас заїдали комахи, думали: як же вона виживе?

Закінчення. Початок на с. 1

Маленька Віолетта зникла з подвір'я батьківського двору ввечері 23 травня.

Вона гралася там зі своїм братом-близнюком, а потім пішла в невідомому напрямку.

Пошуки дівчинки тривали чотири доби вдень і вночі. Це великий термін навіть для дорослого, кажуть фахівці.

До операції залучили близько тисячі людей – поліцію, ДСНС та волонтерів. Прочісували ліси, оглядали водойми, інші двори поблизу та колодязі.

Тато дівчинки – військовий, у момент зникнення дитини був на передовій. Він також прийшов, щоб взяти участь у пошуках, каже начальник управління карного розшуку ГУНП в Харківській області Роман Іващенко.

Надію знайти дівчинку живою вже майже втратили, але на четверту добу, 27 травня, її таки вдалося розшукати. Вона була в лісі, за 10 кілометрів від дому: налякана, зневоднена та голодна, але жива та не в критичному стані, її передали лікарям.

Заступник начальника головного управління Нацполіції в Харківській області В'ячеслав Давиденко зізнається, що за всього його практичну роботу в карному розшуку це перший випадок,

коли таку маленьку дитину через тривалий час знайшли живою і здоровою.

«Це неймовірне чудо, – погоджується Іващенко. – Таких емоцій, мабуть, ніхто з нас в житті ще не переживав. Коли ми побачили її живу, мурашки – це найменше, що ми відчули. Мурашки і сльози».

«Ліс дуже великий і щільний, це чудо, що дикі тварини її не зачепили, – додає він. – Коли ми прочісували територію, нас заїдали комахи, ми думали: як же вона виживе?».

Представник Нацполіції пригадує, що, коли дівчинку знайшли, вона була дуже слабка і подряпана, але практично без слідів укусів. Вона сиділа під деревом і застогнала саме тоді, коли поряд проходили пошуковці. Це врятувало її.

«Якби вона не застогнала у цей момент, можливо, ми б не знайшли її. Це маленький клубочок, який сидів у кущах, в траві, скручена була, маленька, як кошеня», – каже Іващенко.

Джерело: bbc.com.

УВАГА, КОНКУРС!

Українці при слові «олів'є» згадують салат, а французи – свою легенду!

Саме фото знаменитого футболіста Олів'є Жіру ми від вас і заховали

і «м'ячики». Трусить. «Фокус-покус» – і... прокидається.

Назвіть знаменитого футболіста, прізвище якого ми заховали?

Найкращий бомбардир в історії французької збірної (53 голи) 36-річний Олів'є Жіру (Olivier Giroud), дехто подає як Олів'є Жиру), який зараз грає за італійський «Мілан», наштовхнув нас на це

запитання після того, як нещодавно заявив, що в дитинстві його футбольним кумиром був українець Андрій Шевченко. «Коли я був

«Я мав кілька кумирів: Жан-П'єр Папен, Марко ван Бастен, але Шевченко був улюбленим», – не приховує французька легенда «Мілана» Олів'є Жіру.

Фото із сайту legalsport.net.

бо! Який там ваш улюблений Мессі! Ні, тільки земляк винахідника найпопулярнішого салату наших татів і дідусів шеф-кухаря Люсьєна Олів'є – футболіст Олів'є Жіру! Що ж, будемо й надалі старатися, щоб вам життя не здавалося

на неї з будь-якої частини світу), а нам час оголошувати нове завдання. Цього разу, сподіваємось, ви з ним легко справитесь!

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ» – 17 (2023)

Сьогодні ми заховали предмет, який має бути у вас дома. У народі він асоціюється з відомою казкою, популярним прізвищем, із тим, що люблять коні і корови, легендою про серце, тісною-тісною дружбаю, видом заняття, нудизмом... і величним твором про кохання, де дівчину парубок називає твариною. У цьому творі, до речі, в початковому варіанті замінили головне для всіх нас слово. Раніше, коли не було у нас цього предмета, наші предки зверталися до ...риб і птахів. А ще він асоціюється і з нашою вікториною.

Що за предмет ми заховали у гранатобузі?

Відповідь треба надіслати до 8 червня (включно) тільки у вигляді повідомлення на телеграм-номер Грицька Гарбуза: **093 381 32 45**, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я, прізвище і регіон, який представляє (наприклад: «Байрактар» (Валерій Залужний, Житомирщина)).

А історії, як шукали відповідь (що вразило, які були труднощі, хто допоміг розгадати), надсилайте на електронну адресу gryczgarbuz@gmail.com.

Приємних вам пошуків без повітряних тривог!

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ»-15 (2023)

Знаменитому футболісту наших днів, чемпіону світу, супербомбардиру і найкращому голеадору в історії своєї країни наснилося, що сьогодні – свято, а він працює... клоуном на шоу. Спочатку виходить на «арену» з «м'ячками»: білими, коричневими, зеленими. «Жонглює». Потім у процесі коричневі «м'ячки» стають жовтими. Білі – ще крутішими – білішими...

Глядачі аплодують, але цього мало. Тоді, не перестаючи «жонглювати», він «надуває» «кульки». Продовгає. Зелені. І рожеві. Оплески. Але хотілося б ще гучніших.

Тоді знімає свою кепку – і ловить у неї ці «м'ячки» і «кульки». Вигукує «фокус-покус» – і «м'ячки» та «кульки» стають «кубиками». Оплески вже дуже гучні.

Тоді він витягує з кишені «білу хустину», накриває нею ці «кубики»

Раніше, коли не було у нас цього предмета, наші предки зверталися до ...риб і птахів.

молодим, намагався бігати у стилі Шевченка, – знімався знаменитий фантастичним футболістом, який грав дуже елегантно. Іноді на тренуваннях я починав бігати, як він. Біг Шевченка був досить особливим – він робив короткі кроки, але в той же час досить потужні. Також намагався імітувати його удари... Я мав кілька кумирів: Жан-П'єр Папен, Марко ван Бастен, але Шевченко був улюбленим».

А щоб вам було не так просто

його відгадати, ми вирішили француза відправити на кухню, яку замаскували під цирк. І «жонглював» Жіру «м'ячками», які є інгредієнтами в класичному радянському салаті олів'є: круто звареними яйцями, відвареною картоплею, вареною ковбасою «Лікарська», солоними огірками і консервованим зеленим горошком. Під час приготування ці продукти нарізають кубиками, перемішують і заправляють майонезом (у запитанні – «білою хустиною»).

Що, очманіти можна? Отож-

медом у нашій вікторині.

Хто з учасників нашого конкурсу надіслав правильну відповідь – «Олів'є Жіру», а також яке становище лідерів у вікторині «Гранатобуз із секретом» після 15 турів – читайте на сайті volyn.com.ua і фейсбук-сторінці Грицька Гарбуза (за цим QR-кодом ви можете зайти

Передплатні індекси «Цікавої газети на вихідні»:

60304, 60306 (для волинян), 60312 (для рівнян), 60307 (для читачів інших областей).